

3 Про природу репресій в окупованому Криму, каральну систему РФ і ситуацію з українськими в'язнями розповідає заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу Ільмі Умеров

5 Укрпрофоздоровниця намагається відродити курорт державного значення «Куяльник»

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ЧЕТВЕР, 15 СЕРПНЯ 2019 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№155 (6518)

ЦИТАТА ДНЯ

АНТОН КОРИНЕВИЧ:

«Кожна окупація має завершення. І нам усім потрібно дбати про те, що буде з нашим Кримом, коли його окупація з боку РФ завершиться».

Представник Президента в АРК про завдання української влади вже зараз працювати на перспективу звільнення півострова

Правоохоронці засукали рукави

РЕАГУВАННЯ НА КРИТИКУ. Після наради з питань незаконного видобутку бурштину за участю Президента Володимира Зеленського прокуратура розслідує ймовірні факти одержання хабарів посадовцями правоохоронних органів Житомирщини за безперешкодне здійснення незаконної діяльності. Справу відкрито за ч. 3 ст. 368 КК України (прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою, яка займає відповідальне становище). Матеріали кримінального провадження для проведення досудового розслідування передано за підслідністю до територіального управління ДБР у Хмельницькому, повідомляє УНІАН.

А звернення Президента щодо звільнення керівників поліції у дев'яти районах Житомирської, Рівненської та Волинської областей буде розглянуто на колегії Міністерства внутрішніх справ 20 серпня, про що заявив голова Національної поліції Сергій Князев на брифінгу в Рівному. Ідеться про керівників поліції Рокитнівського, Дубровицького, Володимирецького, Зарічненського і Сарненського районів Рівненщини, Олевського та Овруцького Житомирщини, Любешівського і Ратнівського районів Волині.

ЦИФРА ДНЯ

4,8

млрд дол.

становив у першому півріччі обсяг торгівлі сільгосптоварами між Україною та ЄС. Це на 23% більше від аналогічного торішнього показника

Діти без щеплень за парти не сядуть

Колаж: Юлія НАЗІМОВА

ДО УВАГИ БАТЬКІВ! З 1 вересня школи та дитячі садки вимагатимуть довідку визначеної форми

Траєкторія сталого розвитку мусить тривати

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Втримати, зберегти й примножити позитивні напрацювання — така мета створення перехідних книг чинного уряду для наступників

Михайло ЮРЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Європейський досвід переконує, що цивілізована передача влади від одного уряду до іншого сприяє закріпленню попередніх

напрацювань, їх удосконаленню й поглибленню. Чинний уряд прагне уникнути ситуації, коли кожен наступний склад Кабміну перекреслює роботу попередників. Саме через таку практику, на думку Прем'єр-міністра Володимира

Гройсмана, й виникали непорозуміння і відверті пробуковування в запланованих реформах.

Transition books вже представило Міністерство охорони здоров'я. А вчора свої перехідні книги презентували очільники

Міністерства освіти і науки Лілія Гриневич і Міністерства культури Євген Нищук.

«Ми готуємо всі матеріали для нового уряду. Маю надію, що найближчими тижнями, можливо, наприкінці серпня буде сформовано новий уряд, і тоді ми зможемо від міністерств і уряду загалом передати ті наші напрацювання, проекти, які ми вели, щоб вони мали продовження», — оголосив мету такої роботи Прем'єр.

2

4 820103 080039

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 15 серпня 2019 року

USD 2524.9317
за 100 доларів СШАEUR 2824.8936
за 100 євроRUB 3.8724
за 10 рублівAU 378828.13
за 100 грамів золотаAG 4404.74
за 100 грамів сріблаPT 216386.65
за 100 грамів платиниPD 359297.78
за 100 грамів паладію

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Траєкторія сталого розвитку мусить тривати

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Спершу Володимир Гройсман навів конкретні приклади змін, які слід продовжувати. «Чому спадковість важлива? Наприклад освіта, Нова українська школа. Розуміємо: щоб запровадити зміни якісно, потрібно 12 років. Потрібно закладати в бюджети необхідні видатки. Треба дбати про дошкільну освіту — чергу до дитячих садочків має бути ліквідовано в 2020 році», — зазначив Володимир Гройсман.

Тепер для впровадження НУШ потрібно 10 років з модернізацією середньої і старшої школи. Прем'єр звернув увагу на політику зростання платні вчителів. Протягом останніх років таке зростання вже стало помітним, і на 2020-й уряд закладе подальше її зростання на 20—70% з акцентом саме на стимулюванні й мотивації молодих учителів.

«Так само слід продовжувати розпочаті великі культурні проекти. Один із них — добування Меморіалу жертв Голодомору. Це справа честі для всіх нас, — наполягає Прем'єр-міністр. — Інші напрями — українське кіно, ініціатива «Малі міста — великі враження». Усе потрібно і далі продовжувати».

Як розділити повноваження на місцях

Ще одним магістральним напрямом залишається децентралізація. Слід продовжувати зміцнення громад, закріпити процес у Конституції й надалі вдосконалювати й нормативну базу, і систему управління та місцевого самоврядування.

У цьому контексті, вважає Прем'єр, країні потрібен новий закон про столицю, який би враховував не швидкоплинні потреби політики, а потреби країни. По-стала нагальна необхідність чітко прописати повноваження міс-

Фото Володимира ЗАК

Країна має чимало прикладів ефективного господарювання й реформаторського мислення

кого голови і державної влади. Це дасть змогу забезпечити баланс ефективності управління містом.

«Сподіваюся, що і в межах реформи з децентралізації новий європейський ефективний закон про столицю напрацюють новий парламент, уряд, і його буде реалізовано», — додав він.

Володимир Гройсман висловив точку зору щодо майбутнього місцевих виборів, які слід проводити лише після завершення реформи з децентралізації та внесення змін до Конституції в частині децентралізації, законодавства про місцеве самоврядування й завершення формування об'єднаних територіальних громад.

«На мій погляд, треба вдосконалювати законодавство про місцеві вибори. Вважаю, що редакція за-

кону про місцеві вибори 2015 року недосконала й хибна. Сподіваюся, що новий парламент зможе її виправити», — наголосив Прем'єр-міністр.

У звіті освітян слід виокремити створення 74 тисяч місць у дитячих садочках, посилення мотивації до навчання в системі НУШ, запровадження інклюзивної освіти. 100 тисяч учителів пройшли тренінги за новою програмою, яку наступного навчального року опановуватимуть близько мільйона учнів; 12 200 дітей з особливими потребами влилися у шкільні колективи, а на їхню адаптацію було спрямовано 7 мільярдів гривень. До кінця календарного року профільний міністр анонсувала створення півтори сотні навчально-практичних центрів профтехосвіти й залу-

чення для їх оснащення 58 мільйонів грантових коштів Євросоюзу. А про правильність обраного курсу у вищій освіті свідчить те, що 75% абітурієнтів вступили до вишів за першим і другим обраними пріоритетами.

В освітянському відомстві працюють над проектом закону про вищу освіту, що також буде відображено у Transition books. Лілія Гриневич шкодує, що попередня Верховна Рада не встигла розглянути проект закону про професійно-технічну освіту.

Промисловість не сплачуватиме більше

Певні дискусії між міністром енергетики і вугільної про-

мисловості Ігорем Насаликом і представником Президента в уряді Андрієм Герусом виникли під час обговорення підсумків роботи ринку електроенергії. На думку міністра, нова система унеможливила маніпуляції з ручним регулюванням тарифів, а місячний досвід довів безпідставність прогнозів про істотне зростання вартості електроенергії.

Та було озвучено й інформацію, що не все гаразд у цій царині. Посадовці, до яких долучилося керівництво Федерації роботодавців, апелювали один до одного різними цифрами. Цю дискусію вчасно припинив Володимир Гройсман, запропонувавши внести зміни до постанови про спеціальні зобов'язання на ринку електроенергії. Це дасть змогу знизити вартість електроенергії для великих промислових споживачів.

«Вимагаю від Міністерства енергетики й Національної комісії, що здійснює регулювання у сферах енергетики і комунальних послуг, вжити всіх необхідних заходів, щоб знизити ціни на електричну енергію для підприємств у країні. Цього не тільки я вимагаю, а й Президент, — при цьому Прем'єр багатозначно подивився в бік Андрія Геруса. — Тому сьогодні ми це рішення ухвалюємо».

Він припустив, що на наступному засіданні до цього рішення може бути внесено додаткові зміни: «До наступної середи проведіть наради, формуйте проект акта; якщо необхідно зробити зміни, ми зробимо. Але якщо сьогодні рішення не приймемо, то до наступної середи всі платитимуть за фактом без зміни — ще півмісяця у них буде оплата на 25 відсотків більша».

НКРЕКП доручено також переглянути тарифи на розподіл і постачання електроенергії для їх зниження. Адже саме розбіжності в цих розрахунках іноді спричиняють непорозуміння серед учасників енергоринку.

Діти без щеплень за парти не сядуть

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

До 1 вересня батьки мають неодмінно вакцинувати дітей відповідно до національного календаря щеплень. Адрже невакциновані діти, за винятком тих, які мають медичні протипоказання до вакцинації, не зможуть відвідувати дитячі садки та школи з іншими учнями. Цього вимагає стаття 15 Закону «Про захист населення від інфекційних хвороб».

Саме ця норма покликана захистити здоров'я і життя дітей, бо вже давно маємо у країні ускладнену епідемічну ситуацію. Спричинена вона спалахом кору й поширенням дифтерії. Від останньої торік було вакциновано лише 67% дітей віком до року. Тому перебування нещеплених дітей в організованих колективах створює ризик спалахів інфекційних захворювань, що становить загрозу життю й здоров'ю не лише учнів, а й членів їхніх сімей та освітян. Про це на урядовому брифінгу поінформували в.о. міністра

охорони здоров'я Уляна Супрун і міністр освіти і науки Лілія Гриневич.

Підготовка до школи — не лише купівля зошитів, щоденника, форми тощо. Тут не менше йдеться про здоров'я. В умовах колективу невакцинованих дітей інфекція поширюється дуже швидко. І саме тому щоразу з початком навчального року кількість хворих на інфекційні недуги різко зростає. Цього року влада хоче запобігти цьому, тож звертається до батьків із відповідним закликом.

Свого часу Верховний Суд підтвердив, що садочки і школи мають право не допускати невакцинованих дітей до освітніх закладів. У постанові йдеться, що держава має забезпечити баланс між правом дитини здобувати дошкільну освіту і правами інших дітей на безпеку життя. Коли індивідуальний інтерес протиставляють загальному інтересу суспільства, то перевагу має загальне благо на безпеку та охорону здоров'я. Це рішення оста-

точноє у справі, яку розглядали в судах різних інстанцій із 2016 року, й не підлягає оскарженню.

«МОЗ — це топорганізація, яка визначає політику в галузі охорони здоров'я. Якщо воно вважає щось важливим або доцільним, маємо керуватися цими настановами, адже життя і здоров'я

юються від вакцинації, то вони мають право обрати альтернативну форму навчання, наприклад дистанційну чи індивідуальну. Тобто держава в будь-якому разі дасть змогу й доступ кожній дитині до шкільної освіти».

Відповідно до календаря щеплень, діти до шести років мусять мати щеплення від

Цьогоріч освітні заклади вимагатимуть довідку учня загальноосвітнього навчального закладу про результати обов'язкового медичного профілактичного огляду форми №086-1/о й довідку форми №063/о — карту профілактичних щеплень.

наших дітей — це безумовний пріоритет. Вимогу щодо щеплень закріплено законом і підтверджено рішенням Верховного суду. Тобто виконувати ці правила має кожен із нас, — доповнила колегу з уряду Лілія Гриневич. — Якщо батьки відмовля-

ються від вакцинації, то вони мають право обрати альтернативну форму навчання, наприклад дистанційну чи індивідуальну. Тобто держава в будь-якому разі дасть змогу й доступ кожній дитині до шкільної освіти».

Якщо дитина має протипоказання, їй надають відповідну довідку на підставі даних обов'язкового медичного профілактичного огляду за участю лікаря-педіатра та інших спеціалістів. Рішення про допуск таких дітей до закладів освіти ухвалює комісія лікарів відповідного лікувально-профілактичного закладу.

Дітей, які мають протипоказання до щеплення, мусить захищати колективний імунітет. Він формується, коли 95—98% людей у суспільстві вакциновано. За таких умов інфекція не має ареалу поширення. Тому вакцинуючись, батьки не лише захищають своє здоров'я й здоров'я своєї дитини, а й долучаються до формування колективного імунітету, дбаючи про здоров'я інших людей.

Якщо батьки раніше зробили фальшиві довідки про щеплення, вони можуть безперешкодно і безоплатно вакцинувати дітей. Для цього треба звернутися до сімейного лікаря або педіатра.

Міністерства охорони здоров'я та освіти і науки вже нагадували офіційним листом головам обласних та Київської міської державних адміністрацій про необхідність вакцинації. І вкотре закликають вжити всіх необхідних заходів, щоб якомога більше дітей було охоплено щепленнями.

Щоб дитина безперешкодно розпочала новий навчальний рік, освітні заклади вимагатимуть такі медичні документи: довідку учня загальноосвітнього навчального закладу про результати обов'язкового медичного профілактичного огляду форми №086-1/о й довідку форми №063/о — карту профілактичних щеплень.

А ось медична карта (форма №026/о), яку раніше вимагали заклади освіти, більше не потрібна. Інформація про стан здоров'я дитини не може бути відкритою та зберігатися поза межами медичного закладу. Цю форму МОЗ скасувало торік у березні.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу Ільмі Умеров:

«95% кримських татар у Криму не визнають юрисдикції Росії, навіть якщо вони про це мовчать»

Перші в'язні Кремля, заарештовані за незгоду з анексією Криму, за час проведення у тюрмах, стали символами протесту й моральної стійкості. Одним з таких символів для кримських татар залишається Ільмі Умеров — заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу, колишній віцепрем'єр-міністр Автономної Республіки Крим, колишній голова Бахчисарайської райдержадміністрації.

Уперше його судили за виступи проти влади в 16 років у радянському Узбекистані, куди він потрапив внаслідок депортації кримських татар 1944-го. Точніше, за розклеювання листівок про вигнання кримських татар з їхньої історичної батьківщини. У вересні 2015-го вже окупаційний суд Росії у рідному Криму засудив Умерова до двох років колонії-поселення за звинуваченням у «публічному заклик до порушення територіальної цілісності РФ» за інтерв'ю на кримськотатарському телеканалі АТР. Тижнем раніше його соратника з Меджлісу другого заступника голови Ахтема Чигізова засудили до восьми років ув'язнення. Але 25 жовтня 2017-го обох лідерів Меджлісу звільнили за домовленістю президента Туреччини Ердогана із президентом Росії Путіним. З Ільмі УМЕРОВИМ ми говорили про природу репресій і протестів в окупованому Криму, каральну систему РФ і ситуацію з українськими в'язнями.

— Чим поясните суворі вироки українським політв'язням в Росії й Криму та жорстоке поводження з ними, ніби вони небезпечні злочинці?

— Жорстокість — це показ. Нині у Криму для окупантів головне — добитися лояльності населення. Коли любові не виходить, тоді треба залякати. Наприклад, мій випадок, очевидно, має змусити замислитися: якщо члена Меджлісу, який обіймав високі посади і керував районом, судять за екстремізм через висловлювання, то що ж буде із звичайною людиною? Проблем, які створюють кримські татари, в Росії немає з 1990-х. А тут після так званого приєднання Криму у 2014 році велика етнічна група — кримські татари — переважно не визнає юрисдикції Росії.

— Ті, хто у Криму, змушені визнавати.

— Навіть якщо вони мовчать, не виходять на мітинги, що нині неможливо в Криму, то на рівні кухонної політики впевнений: 95% кримських татар не визнають.

— Вас намагалися зламати, коли пропонували просити Путіна про помилування?

— Мене — ні. Після вироку до мене доручили прийти два полковники ФСБ з Москви. Я ж був під підпискою про невизд. Вони сказали, що треба написати Путіну прохання про помилування для нашого з Ахтемом звільнення. Я не знав, що триває якась кампанія за наше визволення, і президент Ердоган звернувся до Путіна з приводу нас. Вони мені про це і розповіли. Потім спробували обдурити, сказавши, що Ахтем погодився просити про помилування. Але я відмовився. Дружина і донька теж сказали, що до Путіна звертатися не будуть. І ці феєсбеніки легко погодилися. А наступного дня повернулися і сказали, що треба відмовитися від апеляції. Я знову відмовився. Але після телефонної розмови з Мустафою-ага, який сказав, що так треба, написав відмову. Причиною вказав не згоду з вироком, а недовіру до судів. А за два дні прийшла заступниця начальника Федеральної служби виконання покарання і повідомила, що якщо я добровільно 21 жовтня приїду в Керч, то там відбуватимуть покарання або мене під конвоем відправлять у Заполляр'я.

Настало 21, а інформації про помилування немає. Я вранці викликав швидку (піднявся тиск), і мене госпіталізували на 10 днів у неврологічне відділення через загрозу інсульту або інфаркту. Вже з лікарні мене вивезли в аеропорт Сімферополя. У салоні літака я побачив 12 людей у цивільному супроводу і Ахтема на задніх сидіннях. Мені заборонили до нього підходити, говорити, кивати. Коли ми приземлилися в Анапі, подумав: «Точно по етапу везуть, ще й цілий літак на двох зафрахтували». Уже коли вилетіли з Анапі, під час посадки побачив, що ми в Туреччині. Це потім турецькі ЗМІ написали, що нас обміняли на двох російських кілерів, які сиділи в турецькій в'язниці за вбивство чеченського журналіста у Стамбулі. Але ж

підносили все як жест доброї волі Путіна, і ми мимоволі брали участь у цьому шоу.

— Якщо порівнювати карально-репресивний апарат СРСР і сучасної Росії, то в РФ нині калька радянської системи?

— Ні. Тепер щось гібридне. Раніше КДБ діяв таємно. Усі рішення щодо кримських татар були секретними: не пускати у Крим, не прописувати там, не давати будинків, не брати на роботу. А нині діють, нічого не приховуючи. У центрі Сімферополя стоїть велічний офіс так званого центру Е (центр ФСБ з боротьби з екстремізмом. — Ред.), і ФСБ займається всіма питаннями екстремізму, тероризму тощо. Раніше такі структури в КДБ були засекреченими і невидимими. КДБ був найнепомітнішою структурою, а нині ФСБ — найпомітніша.

— Розкажіть про кримськотатарський національний рух. Як ви стали його активістом?

— Наш національний рух утворився у 1956 році. До цього з 1944-го для кримських татар діяв комендантський режим і спецнагляд. Неможливо було організувати якісь групи. У 1967 році було різке підвищення активності, що призвело до посилення репресій. Тоді вийшла постанова про реабілітацію кримських татар, яка дозволяла повертатися у Крим. Але насправді діяла негласна установка її не виконувати.

Багато хто тоді кинувся у Крим і піддався там утискам: їм не продавали будинків, не прописували, не брали на роботу, не видавали паспортів після досягнення необхідного віку, не приймали до школи, а якщо приймали, не записували в журнал класу. Декого посадили у в'язниці, декого повторно депортували. Вивозили за межі Криму і висаджували просто на дорозі. Так кримські татари з'явилися у Краснодарському краї, в Херсонській та Запорізькій областях.

Сьогодні, через півстоліття, в Росії править, по суті, фашистський режим. Ксенофобія, національна нетерпимість, репресії за національною та релігійною ознаками навіть без Криму — там явища поширені.

— Чи можемо розраховувати, що такий режим звільнить Сенцова та інших ув'язнених першої хвилі?

— Перша хвиля ув'язнених багато в чому була випадковістю. Про Сенцова до 2014 року я не чув, що він був активістом. Хоч він з Бахчисарайського району, а я там керував майже 10 років. Протест у ньому пробудила російська окупація. Але він нічого не встиг зробити, а 20 років в'язниці отримав, по суті, за те, що, можливо, подумав підірвати пам'ятник Леніну на привокзальній алеї. «Можливо, подумав» — це ключове в політиці залякування, яку проводить РФ.

Кольченко — такий самий невинний у цій історії. Просто він неформал, анархіст. Мабуць, за правилами РФ, людям з відмінними поглядами не місце у суспільстві.

Багато в чому випадковими були і перші арешти кримських татар, зокрема членів «Хізб ут-Тахрір». Хтось десь потрапив на відео, фото. Людей знаходили, заводили кримінальні справи і заарештовували.

А ось друга хвиля арештів, яка триває, торкнулася активістів, які з'явилися у відповідь на дії окупаційної влади. Звичайних людей, які ніколи не займалися журналістикою, зараз стрімлять обшуки, арешти, суди. Утворився досить потужний рух «Кримська солідарність».

— Як ставитеся до обміну українських політв'язнів в РФ і Криму?

— Ті, хто сидить, і хто ще не сидить, але бореться у Криму або за його межами, повинні розуміти, що головне питання — це повернення Криму до складу України і відновлення територіальної цілісності разом з Луганськом і Донецьком. І Росію треба змусити виконати цю беззастережну умову. А обміни, звільнення — це все речі другого плану. Адже звільнивши одного, Путін може взяти інших у заручники. Наприклад, нас двох звільнили 25 жовтня, а в середині листопада було заарештовано четверо. Цей процес може бути безкінечним, тому не зовсім правильно вважати звільнення найважливішим. Найважливішим має бути припинення того неподобства, яке відбувається у Криму після окупації.

Ірина ГАСАНОВА,
Київ
Укрінформ
(Надруковано
зі скороченнями)

ПРОШУ СЛОВА!

Чорні патріоти

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

На початку двотисячних, непогано вивчивши тему, дозрів і збирався засісти за написання великого фейлетону. Чи сатиричної повісті. Уже навіть уявляв сюжет ілюстрацій, які хотів попросити зробити знайомого карикатуриста. Нехай намалює звичайний город у вигляді обрисів Донеччини на карті. На ньому також звичайне опудало, але вдягнене в... українську вишивану сорочку. Цинічно? Зухвало? Не патріотично? Але ж я хотів засобами сатири відшмагати осіб, які, видаючи себе за українських патріотів, здебільшого виконують роль городніх опудал. Тобто відлякують російськомовних жителів краю від України, представників її титульної нації, історії, мови, культури тощо. Бо здебільшого поводяться так, що лише дискредитують все українське, яке на Донбасі потребує великої підтримки.

Одна голова добре, а дві чи більше краще. Тому поділився творчим задумом із кількома старшими колегами, поради і погляди яких поважав. Гм... Ніхто з них не схвалив мого задуму. Немов змовившись, не радили бити і без того не дуже авторитетну українську спільноту Донецька та області. Ще, пам'ятаю, казали, що іноді треба утриматися від того, аби вимітати сміття з хати. Щоправда, всі погодилися: шароварних типів, які свідомо чи ненавмисне компрометують українську ідею, потрібно шмагати не тільки сатиричним словом, а справжньою колючою лозиною. Чи навіть батоном.

Скажу щиро: подумки працюючи над твором, якого так і не написав, свідомо уникав відомого визначення: «Патріотизм — останній притулок негідників». Адже тоді наівно вважав цих лжепатріотів просто карикатурними персонажами й не більше. Переважно вони мали вигляд людей, які з різних причин не ствердилися у професії й тому стали активно працювати українцями. Тобто вдягали вишиванки, відпускали козацькі вуса, виголошували здравниці за незалежність, замість привітання гучно казали: «Слава Україні!», влаштовували мітинги під синьо-жовтими та червоно-чорними прапорами і, звісно, часто й густо клялися в любові до Батьківщини.

Нехай навіть так. Але дуже непокоїло, що, демонструючи готовність славити Україну вдень і вночі, вони не прагнули бодай палець об палець вдарити заради неї. І коли випадала нагода зробити щось необхідне, конкретне й корисне для держави, більшість із них (не кажу про всіх) лукаво уникала щоденної важкої чорнової роботи, позбавленої прапорів, славнів, трибун, глядачів і оплесків. Та грець з ними, думалося тоді, адже великого лиха від них нема, а нам, як казав поет, своє робити!

«Еге!» — подумки не могло не вихопитися після того, як почали поводитися «патріоти», коли в Донецьк увірвалася «руская весна». Тоді й зрозумів, що такі мав рацію британський доктор Самуель Джонсон, автор отієї фрази, який багато років тому розкусив негідників. Тих, що вміло ховали за патріотичною вивіскою власні інтереси та не найпривабливіші людські якості.

Тоді, у 2014-му, зло патріотизму ми отримали немов два в одному. Адже з боку Ростова місто заповнили «патріоти» з російського соціального дна — кримінальні злочинці, маргінали, мерзотники і просто моральні виродки. А в Донецьку, на жаль, справжню сутність показали українські донедавна «патріоти». Особливо жалюгідний і потворний вигляд мали представники «ряженого» козацтва. Ще донедавна вони прийняли у свої лави силу-силенну чоловіків і жінок, пошили пишну уніформу, урочисто цілували шаблі біля пам'ятника Тарасові Шевченку і клялися боронити Україну до останнього подиху. Але коли біля цього пам'ятника місцеві патріоти організували донецький Євромайдан, боронити його учасників від нападників було нікому.

Те саме стосується й українських мітингів, де козаки могли стати дієвою силою, захистом для жінок і дітей, на яких нападали російські «туристи». Та більшість їх у хвилини небезпеки зникла, забувши про недавні клятви, зірки на погонах і штани з лампасами. А дехто пристав до проросійських мітингарів і всі з ними захоплював будинки органів влади та правоохоронних.

Отож гібридна війна на Донбасі чітко означила відоме здавна явище «зло патріотизму». Можливо, й не називав би окремих персон чорними патріотами і не писав би цих рядків. Що було, то було. Та біда в тому, що вони, трохи оговтавшись, досі ведуть руйнівну діяльність. Це стосується і тих, хто виїхав з окупованого Донецька до Києва, і тих, хто там залишився, перевезуся і співпрацює з окупаційною владою. Надалі працюючи «українцями», вони діють, як і у мирні часи: намагаються розсварити нас між собою, поширюючи брехні та безпідставні підозри. Прицільно б'ють безглуздими звинуваченнями про «зраду України» саме тих журналістів, письменників та інших колишніх донеччан — справжніх, на відміну від них, українців.

Одне таке морально збочене вписало у список осіб, «з якими варто розібратися», мене і ще багатьох «зрадників української Донеччини». Цікаво, що чвиркає словесною отрутою отой чорний патріот у унісон з донецькою проросійською пропагандою, яка зве нас «зрадниками російського Донбасу». Дивний збіг.

Однак сатиричну повість про підле, цинічне, токсичне і стійке «зло патріотизму» таки мушу написати. А сьогодні пропоную читачам тільки презентацію назви майбутнього твору.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Питання Комісії державних нагород та геральдики

1. Затвердити персональний склад Комісії державних нагород та геральдики (додається).

2. Внести до Положення про Комісію державних нагород та геральдики, затвердженого Указом Президента України від 31 грудня 2011 року № 1211 «Питання Комісії державних нагород та геральдики» (зі змінами, внесеними Указами від 14 січня 2015 року № 12, від 2 липня 2016 року № 285 та від 29 листопада 2017 року № 391), такі зміни:

1) абзац третій пункту 5 викласти в такій редакції:

«Відповідальним секретарем Комісії є за посадою Керівник Департаменту з питань громадянства, помилування, державних нагород Офісу Президента України»;

2) абзац перший пункту 6 викласти в такій редакції:

«6. Організаційною формою роботи Комісії є засідання, що проводяться у міру потреби»;

3) пункти 9 і 10 викласти в такій редакції:

«9. Підготовка матеріалів на засідання Комісії та організаційне забезпечення її діяльності здійснюється Департаментом з питань громадянства, помилування, державних нагород Офісу Президента України.

10. Комісія має свій бланк, який може використовуватися за підписом голови Комісії, його заступника, відповідального секретаря Комісії».

3. Визнати такими, що втратили чинність:

статтю 2 Указу Президента України від 14 січня 2015 року № 12 «Питання Комісії державних нагород та геральдики»;

Указ Президента України від 15 травня 2015 року № 271 «Про новий склад Комісії державних нагород та геральдики»;

пункт 3 статті 1 Указу Президента України від 5 жовтня 2016 року № 431 «Про внесення змін до деяких актів Президента України»;

Указ Президента України від 11 лютого 2017 року № 30 «Про зміну у складі Комісії державних нагород та геральдики»;

пункт 4 статті 1 Указу Президента України від 13 вересня 2018 року № 281 «Про внесення змін до деяких актів Президента України».

4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м.Київ
13 серпня 2019 року
№595/2019

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 13 серпня 2019 року № 595/2019

СКЛАД
Комісії державних нагород та геральдики

БОГДАН Андрій Йосипович — Керівник Офісу Президента України, голова Комісії

ДНІПРОВ Олексій Сергійович — Керівник Апарату Офісу Президента України, заступник голови Комісії

БОКОТЕЙ Андрій Андрійович — професор кафедри Львівської національної академії мистецтв (за згодою)

БУЗАЛО Віктор Йосипович — член Українського геральдичного товариства (за згодою)

ГРЕЧИЛО Андрій Богданович — голова Українського геральдичного товариства, провідний науковий співробітник Інституту української археографії та джерелознавства імені М.С.Грушевського НАН України (за згодою)

КОПИЛЕНКО Олександр Любомирович — директор Інституту законодавства Верховної Ради України, академік Національної академії наук України, академік Національної академії правових наук України (за згодою)

КРЕМЕНЬ Василь Григорович — президент Національної академії педагогічних наук України, академік Національної академії наук України (за згодою)

МАЗЕПА Ігор Всеволодович — голова координаційної ради Міжнародної громадської організації «Родина Мазеп» (за згодою)

МАЦЬКО Олександр Борисович — член Ради волонтерів при Міністерстві оборони України (за згодою)

МОСКАЛЕНКО Юрій Володимирович — координатор Білоцерківської волонтерської групи (за згодою)

ОСІДАК Андрій Віталійович — Керівник Департаменту з питань громадянства, помилування, державних нагород Офісу Президента України, відповідальний секретар Комісії

ПОКОТИЛО Олексій Іванович — керівник Головного управління з питань воєнної безпеки Директорату з питань національної безпеки та оборони Офісу Президента України

САВЧУК Юрій Костянтинович — старший науковий співробітник Інституту історії України НАН України (за згодою)

ЧМИР Микола Васильович — член Українського геральдичного товариства (за згодою).

Керівник Офісу Президента України А.БОГДАН

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про увільнення від тимчасового виконання обов'язків директора Національного інституту стратегічних досліджень

Увільнити ЯБЛОНСЬКОГО Василя Миколайовича від тимчасового виконання обов'язків директора Національного інституту стратегічних досліджень.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м.Київ
13 серпня 2019 року
№597/2019

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення О. Литвиненка з посади заступника Секретаря Ради національної безпеки і оборони України

Звільнити ЛИТВИНЕНКА Олександра Валерійовича з посади заступника Секретаря Ради національної безпеки і оборони України.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м.Київ
13 серпня 2019 року
№598/2019

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про деякі питання Національного інституту стратегічних досліджень

З метою посилення аналітико-прогностичного забезпечення здійснення Президентом України, Радою національної безпеки і оборони України повноважень у сфері національної безпеки держави, наукового супроводження вирішення проблемних питань зовнішньої політики, економічного, соціального і суспільно-політичного розвитку України, створення організаційних умов для проведення модернізації та функціонування Національного інституту стратегічних досліджень **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Призначити ЛИТВИНЕНКА Олександра Валерійовича директором Національного інституту стратегічних досліджень.

2. Директорові Національного інституту стратегічних досліджень внести у двомісячний строк пропозиції щодо реформування та стратегії розвитку Інституту, передбачивши його реорганізацію та скорочення штатної чисельності працівників.

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м.Київ
13 серпня 2019 року
№599/2019

Надії Луганщини пов'язані з електропідстанцією «Кремінська»

НА ЧАСІ. Це перший об'єкт за всі роки незалежності України, який будують коштом компанії «Укренерго»

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Луганщина затагує пaskи. Дедалі тугіше, бо край, опинившись на енергетичному острові, ще й відчуває нестачу антрацитового вугілля для теплоелектростанції.

«Із червня, липня і досюгодні немає підтверджень Російської Федерації щодо обсягів вугілля, які Луганська ТЕС отримувала із шахти «Обухівська» Ростовської області, що входить у структуру компанії ДТЕК. Вугілля не відвантажують і, звісно, воно не надходить на територію України. І ми змушені були перевести ТЕС на спалювання природного газу. На щастя, область не відчула цього переходу, але потужність ТЕС знижено через високу вартість газу», — пояснює директор департаменту житлово-комунального господарства облдержадміністрації Віталій Сурай.

Виходом із скрутної ситуації має стати реалізація проєкту «Нове будівництво ПС 500 кВ підстанції 500 кВ «Кремінська» із заходами повітряних ліній 500 кВ «Донбаська-Донська», 220 кВ «Кремінська-Ювілейна» в Луганській області», який долучить Луганщину до Об'єднаної енергетичної системи України.

«Якщо звернутися до історії, то можна сказати, що у 2015 році компанія «Укренерго», яка нині в меж-

Фото з сайту dn.suspilne.media

Розмови про будівництво електростанції наповнилися змістом лише у квітні 2017 року. Але вона стане до ладу лише у травні 2020-го

ах нового закону про ринок електроенергії є оператором з передачі електроенергії, пропонувала здійснити певні заходи зі стабілізації, аби уникнути надзвичайних ситуацій, які, на жаль, мають місце.

Розмови про будівництво електропідстанції наповнилися змістом лише у квітні 2017 року, коли у нас було припинено перетік електроенергії на тимчасово окуповану територію. Тоді вийшло розпорядження Міністерства енергетики та вугільної промисловості про повне припинення потоку електричної енергії з лівого берега Сіверського Дінця на правий. Лінії, які зв'язували нашу область з Єдиними енергетичними системами України та опинилися на

тимчасово окупованій території області, було відімкнено. У підсумку в нас залишилась одна лінія, через яку живиться Луганщина, — це зв'язок з Луганською ТЕС, підстанцією «Ювілейна», розташованою поблизу Лисичанська», — пояснює Віталій Сурай.

За його словами, ще дві лінії другого класу напруги 110 вольт, які дають області близько 100 мегавольт, тягнуться з Харківської та Донецької областей. Але так би мовити, обсягів електроенергії, яку так отримує область, замало. Через це вже шостий рік підприємствам регіону бракує енергії. У небезпечних умовах укотре розпочинатиметься опалювальний сезон на українській Луганщині.

Усі ці проблеми мала б розв'язати саме підстанція «Кремінська».

«За всі роки незалежності України це перший і єдиний об'єкт, який будують за новітніми технологіями не за рахунок кредитних коштів чи запозичень, а за рахунок тарифів на транспортування електроенергії. Тобто це кошти самої компанії «Укренерго», яка займається магістральними електромережами», — підкреслює Віталій Сурай. За його словами, реалізація проєкту коштуватиме приблизно 2 мільярди гривень.

Уже виконано будівництво майже всіх електроопор і завершено реконструкцію підстанції «Ювілейна» поблизу Лисичанська. Основне обладнання об'єкта займає площу приблизно 3,3 га, і 99% його вже закуплено.

«Одне слово, будують сучасну електропідстанцію. Хочеться, щоб вона запрацювала в цьому році і в опалювальний сезон ми користувалися енергією, яку вона генеруватиме. Але, на жаль, вона стане до ладу лише у травні 2020 року», — каже директор департаменту житлово-комунального господарства облдержадміністрації.

За його словами, ОДА здійснює постійний моніторинг перебігу робіт: «На сьогодні всі рішення, які необхідно було затвердити в уряді, вже готові. Триває завершальний етап, тобто будівництво».

За пів року в Києві було продано майже 330 дворівневих квартир

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

РИНОК ЖИТЛА. Здавалося б, Україна переживає далеко не найкращі часи, і такий вид нерухомості, як дворівневі квартири, не матимуть масового покупця. Адже й ціни на них також мають бути значно вищими, ніж на звичайні, наприклад, 4-кімнатні квартири відповідного метражу.

Однак і перше, і друге перекреслюється практикою продажу дворівневих квартир — ринок живий, активний і на ньому присутні не тільки потенційні грошові мішки, які можуть придбати такі помешкання. Та й таких квартир будують та продають у Києві чимало.

У 2018 році покупці придбали близько 700 дворівневих квартир, причому деякі фірми дуже швидко їх розпродають у споруджуваних і вже зданих в експлуатацію будинках. Експерти стверджують, що за січень — червень 2019 року було продано 325—330 таких квартир.

Зазвичай дворівневі квартири — це житло, розташоване на верхніх поверхах будинків, кімнати в якому поєднано за допомогою так званого сходового маршу (конструктивний елемент, який спирається на два сусідні сходові майданчики і з'єднує їх).

Будує такий вид житла практично чверть компаній з 400, які представлені на ринку Києва та передмість.

Експерти стверджують, що дворівневі квартири з початку 2000-х років уже перестали бути чимось фешенебельним і нині їх розглядають як хорошу альтернативу заміських будинків і котеджів, які далеко не по кишені більшості клієнтів.

«Таке житло має у покупців нашої компанії попит, проте ми давно помітили, що аж ніяк не всі потенційні клієнти, які мають достатньо грошей, хочуть придбати саме дворівневе житло. Багато хто не любить останніх поверхів, також турбуються про проблеми з ліфтами, міцністю дахів тощо. Тому сегмент дворівневих квартир досить специфічний», — зазна-

чає начальник управління з реалізації об'єктів будівництва компанії «Ковальська» Дмитро Плосконос.

З ним солідарні у приватному акціонерному товаристві «Холдингова компанія «Київ-міськбуд», де зазначають, що попит на такий вид житла не можна назвати підвищеним, скоріше він звичайний: «Тут спрацьовує чинник особливої інтересу до таких квартир — люди люблять горішні поверхи, звідки відкриваються красиві пейзажі». Можна додати і переваги відкритого простору, відсутності сусідів зверху, наявності чистішого, ніж в інших квартирах і на поверхах, повітря.

Вартість такого житла коливається від 1,9 до 14—25 мільйонів гривень.

На багатьох фірмах-будовниках ціни квадратного метра такого житла нижчі, ніж на звичайні квартири. Наприклад, у новобудовах на Пріорці (Подільський район) вартість квадратного метра в однокімнатних квартирах становить 20,75 тисячі гривень, двокімнатних

— 20,05 тисячі. А дворівневих — 17 тисяч гривень. Там таке житло має розміри 113—132 квадратних метри. Тож у середньому таке житло коштує до 2 мільйонів гривень, тобто його можуть придбати і не дуже багаті люди.

Є таке житло і дорожче. Однак воно не належить до дуже дорогих сегментів. Наприклад, поблизу Південного залізничного вокзалу (Солом'янський район) воно коштує понад 2,5 мільйона гривень. Ціна одного квадратного метра у дворівневих квартирах також нижча — 27,1—30,9 тисячі гривень, ніж в однокімнатних (33,25—35 тисяч гривень).

Безумовно, велику кількість дворівневих квартир будують для дуже багатих людей у центральній дорогій частині Києва. Забудовники клубних будинків у Феофанії (Голосіївський район) пропонують покупцям дворівневі квартири площею 160—308 кв. метра за ціною 62—72 тисячі гривень за метр. Житло площею 250 кв. метрів коштуватиме майже 17 мільйонів гривень.

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Іванна КУРОВЕЦЬ
для «Урядового кур'єра»

Наша газета не вперше розповідає про проблеми знаменитого курорту. Наприклад, у номері «УК» за 10 серпня цього року в матеріалі «Особливі люди мріють про світ без обмежень» згадували про враження інвалідів з Луганської області після поїздки в Куяльник. Редакція вирішила відрядити свого кореспондента, щоб він на власні очі оцінив ситуацію, що склалася в цьому лікувальному закладі.

Розквіт

Першу оздоровницю побудували в селищі Куяльник 1833 року. Дивізійний лікар Ераст Андріївський, після того як вивчив лікувальні властивості лиманської грязі, запропонував саме тут розмістити лікарню для проведення грязьових процедур, пісочних ванн та з ропою. Незабаром заклад став настільки популярним, що 1873 року сюди провели залізничну гілку від Одеського вокзалу.

Правда, «цивілізовану» грязезоводилікарню відкрили лише 1892 року. Її побудували за проектом архітектора Миколи Толвінського у мавританському стилі.

Приміщення, що дивувало красою, нині напівзруйноване, але в одній із його частин досі працюють лікарі, приймають відвідувачів. Процедурних кімнат у цьому будинку навіть більше, ніж у новій поліклініці. Однак приміщення потребує ремонту, який слід узгоджувати з Міністерством культури. Адже грязезоводилікарня належить до історичних пам'яток України.

Другий розквіт «Куяльник» пережив у радянські часи, коли лікарня стала всесоюзною оздоровницею. Територія була облаштована і озеленена, посеред штучного озера плавали лебеді, на естраді грав оркестр...

Занепад

Нині санаторій «Куяльник» — це три 16-поверхові будинки. На даху одного з них видніється назва курорту: напевне, її розмістили там, щоб здалеку було видно, куди прямувати. Але від цієї візитівки відпала буква, тож така картина викликає думки про розруху й запустіння престижного курорту.

Передчуття не обманюють.

Із трьох корпусів працюють два. Третій в аварійному стані. Старі ліфти і обшарпані стіни коридорів справляють враження, ніби потрапив у середину 1990-х. А на балкони не те що виходити — дивитися страшно. Здається, що вони можуть обвалитися будь-якої миті навіть від погляду. Тут є й відремонтовані номери, але їх небагато.

Попереднє керівництво санаторію у його розвиток майже нічого не вкладало, тому й маємо сьогодні таку сумну картину. Про це розповів новий в.о. директора санаторію Сергій Нагорнічевський. За його сло-

«Куяльнику» дали шанс на нове життя

НА ЧАСІ. Укрпрофоздоровниця намагається відродити курорт державного значення

ДОВІДКА «УК»

Згідно з даними Української асоціації медичного туризму (УАМТ), у 2018 році для лікування Україну відвідали приблизно 65 тисяч іноземців. Хоча за приблизними підрахунками, за кордоном лікуються 160 тисяч українців. Іноземці під час лікування залишають в Україні в середньому \$2—2,5 тисячі. Їх приваблюють не тільки цілющі властивості грязей та ропи, а й невисокі ціни на медичні послуги.

Чимало українських медичних закладів уже сьогодні готові приймати іноземних пацієнтів і можуть запропонувати гідні умови для проживання, діагностику на сучасному технологічному обладнанні та інноваційні методи лікування. Найбільше в Україні їде лікуватися громадян США, Канади, Італії, Польщі, Угорщини, Ізраїлю, Азербайджану, Казахстану, Китаю, країн Перської Затоки.

вами, унікальний курорт можна відродити за умови вкладення значних коштів, а найголовніше — контролю всіх витрат. Адже приклади ефективної діяльності профспілкових оздоровниць є.

Але ви здивуетесь: «Куяльник» сьогодні заповнений на сто відсотків.

Лікування

Усе-таки люди їдуть сюди, не зважаючи ні на що. Чому? Секрет простий. Заради лікування, яке їм справді допомагає. Як розповідають місцеві лікарі, якщо знамениті грязі Мертвого моря — це передусім SPA-процедури й релакс, то український «Куяльник» — результативне лікування опорно-рухового апарату. Не дивно, що саме сюди вже другий рік поспіль приїжджають пацієнти з ОАЕ, аби протягом 21 дня пройти повний курс лікування (саме стільки радять лікарі). До того ж для деяких категорій пацієнтів «Куяльник» став єдиним місцем, де

Процедура підводного витягування хребта в басейні з ропою — ефективна методика лікування хвороб опорно-рухового апарату

вони можуть відновитися. Під час нашого перебування в санаторії проходив всеукраїнський форум спінальників.

— В Україні понад 30 000 спінальників, і цифра, на жаль, збільшується. Додалися воїни АТО з пораненнями. Після анексії Криму, де нас приймала санаторій у Саках, ми боялися, що люди з травмами спини не зможуть лікуватися. Спасибі Укрпрофоздоровниці, яка дала нам можливість лікуватися в «Куяльнику». Є ще невеликий санаторій у Сергіївці, а також у Слов'янську Донецької області. Але за якістю лікування «Куяльник» унікальний. Наша асоціація звертатиметься до Президента з проханням створити спеціальні санаторії для спінальників. Територія «Куяльника» дає змогу побудувати такий комплекс, ми проситимемо посприяти нам у цьому, — розповів «УК» голова Асоціації інвалідів-спінальників України Іван Марусевич.

Проблеми

Дослідження підтвердили, що лікувальна ропи і грязі «Куяльника» еталонні. Вони містять комплекс біологічно активних речовин, мікро- і макроелементів, які сприяють призупиненню запальних процесів, стимулюють захисні сили організму, відновлюють функції пошкоджених органів. Такі мікроорганізми живуть тільки в двох місцях на планеті — в Мертвому морі і лимані Куяльник.

Тільки ось курорти Мертвого моря процвітають, туди їдуть лікуватися люди з усього світу. А «Куяльник» багато років свідомо доводили до зубожіння. До то-

Хочеться вірити, що незабаром цей напис стане повноцінною візитівкою курорту

го ж під час незалежної перевірки санаторію було виявлено серйозні зловживання колишнього керівництва, про що повідомив «УК» заступник голови Федерації профспілок України, голова Наглядової ради Володимир Саєнко.

— Ми змінили керівництво санаторію ім. Пирогова і сподіваємося, що «Куяльник» вже цього року отримає друге життя. Плануємо модернізувати санаторій, на що спрямовуємо 20—25 млн гривень від Федерації профспілок України. Кошти підуть на реновацію номерного фонду та створення сучасної системи обліку витрат. Підготовлено інвестиційний проєкт на 150 млн гривень для створення сучасного санаторію на місці старого корпусу, який не пра-

цює вже понад 15 років, — запевнив Володимир Саєнко.

Надія

Попри складну ситуацію, зміни на краще все-таки є. Нове керівництво протягом місяця змінило систему харчування і ввело шведську лінію, також було відремонтовано 16 номерів. Глобальне завдання — щоб санаторій запровадив на повну потужність, тоді він прийматиме 3000 людей, а не 1500, як зараз. Для цього потрібно насамперед створити комфортні умови проживання і лікування.

Вважають, що цілющі грязі «Куяльника» поставлять на ноги навіть найважчих пацієнтів. Хочеться вірити, що й сам курорт нарешті стане на ноги.

ОФІЦІЙНО

Президент Володимир Зеленський пропонує скласти перелік країн, з якими варто було б скасувати візовий режим задля розвитку медичного туризму в Україні. Адже для деяких іноземців, особливо з країн Південно-Східної Азії, це стримувальний чинник. Про це глава держави заявив на нараді з питань розвитку медичного туризму в Трускавці, де він перебував з робочою поїздкою.

— Ми можемо скласти перелік країн, громадяни яких часто приїжджають в Україну на лікування, щоб скасувати для них візовий режим і звернутися до Міністерства закордонних справ. Особливо це стосується тих країн, громадяни яких зазвичай сюди приїжджають на лікування й оздоровлення і відчувають перепони в перетині кордону, — сказав Володимир Зеленський.

ДОКУМЕНТИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення грантів Президента України для підтримки наукових досліджень молодих учених на 2019 рік

Відповідно до статті 1 Указу Президента України від 9 квітня 2002 року № 315 «Про додаткові заходи щодо підтримки молодих учених» (зі змінами, внесеними Указом від 16 травня 2008 року № 444) та Указу Президента України від 24 грудня 2002 року № 1210 «Про Положення про порядок надання грантів Президента України для підтримки наукових досліджень молодих учених» призначити на 2019 рік гранти Президента України таким молодим ученим:

АБДУРАХМАНОВІЙ Есмі Рустемівні — 1990 року народження, кандидатіві хімічних наук, молодшому науковому співробітникові Інституту біоорганічної хімії та нафтохімії Національної академії наук України для проведення дослідження «Спрямований синтез нових похідних 1,3-оксазолу як потенційно біологічно активних речовин»

АНОП Анні Вікторівні — 1989 року народження, кандидатіві фізико-математичних наук, науковому співробітникові Інституту математики Національної академії наук України для проведення дослідження «Еліптичні диференціальні рівняння в узагальнених просторах Соболева»

АНТИПОВУ Євгену Олексійовичу — 1989 року народження, кандидатіві технічних наук, старшому викладачеві кафедри Національного університету біоресурсів і природокористування України для проведення дослідження «Новітні акумулатори теплової енергії на основі фазоперехідних акумулюючих матеріалів з наночастинками металів»

БАСИУКАЄВІЙ Разет Магомедівні — 1990 року народження, кандидатіві фізико-математичних наук, науковому співробітникові Фізико-технічного інституту низьких температур імені Б.І.Веркіна Національної академії наук України для проведення дослідження «Синтез новітніх графенових наноструктур для армування композитних матеріалів з метою підвищення їх експлуатаційних характеристик»

БЕЛЯВІЙ Наталії Сергіївні — 1990 року народження, кандидатіві економічних наук, доцентіві кафедри Київського національного торговельно-економічного університету для проведення дослідження «Гармонізація вітчизняного кадрового аудиту з міжнародною практикою»

БРОДНИКОВСЬКІЙ Ірині Володимирівні — 1986 року народження, кандидатіві технічних наук, докторантові, старшому науковому співробітникові Інституту проблем матеріалознавства імені І.М.Францевича Національної академії наук України для проведення дослідження «Порівняльне дослідження впливу структури електроліту керамічної паливної комірки на його механічну поведінку та електричні властивості»

ВАСИЛИШИНУ Тарасу Васильовичу — 1989 року народження, кандидатіві фізико-математичних наук, докторантові Державного вищого навчального закладу «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» для проведення дослідження «Дослідження симетричних функцій на деяких банахових просторах»

ГАЙДАБРУС Наталії Віталіївні — 1991 року народження, кандидатіві економічних наук, асистентіві кафедри Сумського державного університету для проведення дослідження «Формування системи логістичного сервісу підприємства на інноваційних засадах»

ГАНЖІ Олені Анатоліївні — 1990 року народження, кандидатіві геологічних наук, молодшому науковому співробітникові Інституту геологічних наук Національної академії наук України для проведення дослідження «Дослідження Харківського розсипного району як основа нарощування мінерально-сировинної бази цирконію України»

ГНАТЕНКО Христині Павлівні — 1991 року народження, кандидатіві фізико-математичних наук, старшому науковому співробітникові Львівського національного університету імені Івана Франка для проведення дослідження «Фундаментальні проблеми теорії квантового простору»

ГНАТИКУ Роману Богдановичу — 1990 року народження, кандидатіві фізико-математичних наук, провідному інженерові Астрономічної обсерваторії Київського національного університету імені Тараса Шевченка для проведення дослідження «Джерела мультитовного гамма-випромінювання в Галактиці та її супутниках»

ГРИЧУ Артему Вікторовичу — 1990 року народження, кандидатіві технічних наук, доцентіві кафедри Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова для проведення дослідження «Розробка інноваційної енергоефективної технології кондиціювання повітря автономних теплоелектростанцій»

ГРУБ'ЯКУ Андрію Богдановичу — 1989 року народження, кандидатіві фізико-математичних наук, науковому співробітникові Інституту металофізики імені Н.В.Курдюмова Національної академії наук України для проведення дослідження «Електродні матеріали на основі нанокмполімерів ультрадисперсних гідроксидів заліза та нанопористого вуглецю для пристроїв накопичення енергії»

ГРУШКОВСЬКІЙ Вікторії Василівні — 1988 року народження, кандидатіві фізико-математичних наук, науковому співробітникові Інституту прикладної математики і механіки Національної академії наук України для проведення дослідження «Стабілізація та планування руху неголономних систем зі збуреннями»

ГУШТАНУ Габрієлю Гавриловичу — 1990 року народження, кандидатіві біологічних наук, провідному інженерові Державного природознавчого музею Національної академії наук України для проведення дослідження «Вплив антропогенних трансформацій на угруповання панцирних кліщів (Acari, Oribatida), як біоіндикаторів стану навколишнього середовища в умовах Закарпаття»

ДЕГТЯРЬОВУ Івану Михайловичу — 1989 року народження, кандидатіві технічних наук, асистентіві кафедри Сумського державного університету для проведення дослідження «Оптимізація виробничого циклу виготовлення деталей складної форми з використанням модульної технологічної оснастки»

ДЕНИСЮК Наталії Михайлівні — 1988 року народження, кандидатіві фізико-математичних наук, науковому співробітникові Інституту проблем матеріалознавства імені І.М.Францевича Національної академії наук України для проведення дослідження «Нові матеріали для активних середовищ твердотільних лазерів»

ЗВАРІЧУ Віктору Ігоровичу — 1990 року народження, кандидатіві хімічних наук, науковому співробітникові Національного університету «Львівська політехніка» для проведення дослідження «Молекулярний дизайн похідних 9,10-антрахінону — протиплів нових протипухлинних субстанцій»

ІЛЬНИЦЬКОМУ Василю Івановичу — 1985 року народження, докторові історичних наук, завідувачу кафедри Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка для проведення дослідження «Репресії радянського тоталітарного режиму на західних землях України (1939—1953): причини, наслідки, політика пам'яті»

КАВУНИЧУК Валентину Леонідовичу — 1988 року народження, кандидатіві історичних наук, науковому співробітникові Інституту української археографії та джерелознавства імені М.С.Грушевського Національної академії наук України для проведення дослідження «Архів Української Народної Республіки. Міністерство внутрішніх справ. Справоздання директорів департаментів (1918—1921)»

КАРЛІЙ Захару Вадимовичу — 1988 року народження, кандидатіві геологічних наук, молодшому науковому співробітникові Інституту геохімії, мінералогії та рудоутворення імені М.П.Семененка Національної академії наук України для проведення дослідження «Палеогеографічна реконструкція Південно-Західної частини Східноєвропейської платформи в неопротерозой»

КАРЯЦІ Наталії Сергіївні — 1988 року народження, кандидатіві хімічних наук, молодшому науковому співробітникові Київського національного університету імені Тараса Шевченка для проведення дослідження «Нові люмінесцентні біодерні комплекси лантаноїдів з біс-хелатуючими карбациламідофосфатами»

КОЛЕСНИКУ Віталію Леонідовичу — 1988 року народження, кандидатіві технічних наук, старшому викладачеві кафедри Сумського державного університету для проведення дослідження «Технологічне забезпечення точності циліндричних отворів авіаційних компонентів у складі пакетів вуглепластич/титановий сплав, шляхом зниження впливу вібрацій різального інструменту при свердлінні»

КОНОПЦІ Володимирі Михайловичу — 1988 року народження, кандидатіві історичних наук, молодшому науковому співробітникові Інституту народознавства Національної академії наук України для проведення дослідження «Еволюція гендерної ролі чоловіка: від народження до старості (на матеріаліх Покуття)»

КРАМАРЕНКУ Олександру Сергійовичу — 1990 року народження, кандидатіві сільськогосподарських наук, асистентіві кафедри Миколаївського національного аграрного університету для проведення дослідження «Аналіз наслідків міждової інтрогресивної гібридації з використанням мікросателітів ДНК (на прикладі південної м'ясної породи худоби)»

КРУПНИЦЬКІЙ Олесі Михайлівні — 1990 року народження, кандидатіві фізико-математичних наук, молодшому науковому співробітникові Інституту фізики конденсованих систем Національної академії наук України для проведення дослідження «Ефекти фрустрації у квантових спінових системах»

КУЗЬМАКУ Андрію Романовичу — 1988 року народження, кандидатіві фізико-математичних наук, науковому співробітникові Львівського національного університету імені Івана Франка для проведення дослідження «Заплутаність і геометрія квантових станів спінових систем з різними типами взаємодії»

КУЧЕРЕНКУ Івану Сергійовичу — 1989 року народження, кандидатіві біологічних наук, науковому співробітникові Інституту молекулярної біології і генетики Національної академії наук України для проведення дослідження «Розробка ферментних аргінін-чутливих біосенсорів для медичної діагностики та контролю якості ліків»

КУШНІРУ Анатолію Степановичу — 1988 року народження, кандидатіві географічних наук, науковому співробітникові Інституту географії Національної академії наук України для проведення дослідження «Отримання та просторова прив'язка даних палеогеографічних досліджень голоцену в межах рівнинної частини України на основі ГІС-технологій»

ЛИТВИНЕНКУ Антону Сергійовичу — 1988 року народження, кандидатіві хімічних наук, молодшому науковому співробітникові Інституту фізичної хімії імені Л.В.Писаржевського Національної академії наук України для проведення дослідження «Створення нових композитних матеріалів на основі наноструктурованих металевих плін, модифікованих пористими координаційними полімерами, для детектування та знешкодження галогенвмісних органічних забруднювачів»

ЛЯШЕНКУ Якову Олександровичу — 1983 року народження, докторові фізико-математичних наук, доцентіві кафедри Сумського державного університету для проведення дослідження «Перехідний режим між адгезією і ковзанням у тангенціальному динамічному контакті для нормальних і градієнтних матеріалів»

МАКАРЕЦЬ Юлії Сергіївні — 1987 року народження, кандидатіві філологічних наук, докторантові, доцентіві кафедри Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова для проведення дослідження «Лінгвосоціологічний моніторинг динаміки структури й статусу української мови в новітній час»

НАЗАРКЕВИЧ Оксані Богданівні — 1990 року народження, кандидатіві економічних наук, науковому співробітникові Державної установи «Інститут регіональних досліджень імені М.І.Долішнього» Національної академії наук України для проведення дослідження «Напрямки ефективного використання потенціалу малого підприємництва в об'єднаних територіальних громадах»

ОНИЩЕНКО Євгенії Олександрівні — 1989 року народження, кандидатіві технічних наук, науковому співробітникові Інституту проблем міцності імені Г.С.Писаренка Національної академії наук України для проведення дослідження «Вплив поверхневої тріщини втими на характеристики вимушених коливань лопаток турбомашин»

ОРОБЧЕНКУ Олександру Леонідовичу — 1983 року народження, докторові ветеринарних наук, завідувачу лабораторії Національного наукового центру «Інститут експериментальної і клінічної ветеринарної медицини» Національної академії аграрних наук для проведення дослідження «Токсико-біохімічна оцінка наночастинок металів — потенційних компонентів біопрепаратів і кормових добавок для тварин»

ОСТАПЕНКУ Олексію Валерійовичу — 1989 року народження, кандидатіві технічних наук, доцентіві Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова для проведення дослідження «Розробка енергоефективних систем утилізації теплоти когенераційних модулів автономного енергозабезпечення підприємств»

ПАРХОМЧУК Жанні В'ячеславівні — 1989 року народження, кандидатіві технічних наук, науковому співробітникові Фізико-технологічного інституту металів та сплавів Національної академії наук України для проведення дослідження «Підвищення властивостей сталевих виливків засобами спадкового модифікування, керування процесами кристалізації і структуроутворення»

ПАСТЕРНАКУ Ярославу Михайловичу — 1985 року народження, докторові фізико-математичних наук, завідувачу кафедри Луцького національного технічного університету для проведення дослідження «Розрахунок напружено-деформованого стану тонкостінних сталевібробетонних інженерних конструкцій на автомобільних дорогах»

ПАСТУХОВІЙ Тетяні Василівні — 1989 року народження, кандидатіві технічних наук, фахівцеві без категорії Державного вищого навчального закладу «Призовський державний технічний університет» для проведення дослідження «Поверхнєве модифікування та радіаційно-стимульоване легування високошвидкісними плазмовими імпульсами з метою підвищення трибологічних властивостей сірого чавуну»

ПИШНОГРАЄВУ Івану Олександровичу — 1989 року народження, кандидатіві фізико-математичних наук, старшому викладачеві Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» для проведення дослідження «Моделювання впливу економічних процесів на функціонування управлінського апарату територій»

ПОДНЕБЕННІЙ Світлані Костянтинівні — 1986 року народження, кандидатіві технічних наук, докторантові Державного вищого навчального закладу «Призовський державний технічний університет» для проведення дослідження «Розробка високо-ефективних джерел живлення для машин контактної зварювання»

ПОКУТНОМУ Олександру Олексійовичу — 1983 року народження, докторові фізико-математичних наук, старшому науковому співробітникові Інституту математики Національної академії наук України для проведення дослідження «Дослідження природничих процесів, які моделюються еволюційними крайовими задачами»

ПОЛІЩУК Ользі Леонідівні — 1989 року народження, кандидатіві філологічних наук, старшому викладачеві кафедри Чорноморського національного університету імені Петра Могили для проведення дослідження «Модель пам'яті в українській модерні та постмодерній літературі»

РОГУЛЬСЬКІЙ Олені Юріївні — 1989 року народження, кандидатіві біологічних наук, виконуючій обов'язки старшого наукового співробітника Інституту проблем криобіології і кріомедицини Національної академії наук України для проведення дослідження «Розробка і кріоконсервування тривимірних модельних об'єктів для скринінгу лікарських препаратів»

РОХМАНОВІЙ Тетяні Миколаївні — 1990 року народження, кандидатіві фізико-математичних наук, науковому співробітникові Інституту радіофізики та електроніки імені О.Я.Усикова Національної академії наук України для проведення дослідження «Терагерцова джозефсонівська плазмоніка, контрольована статичним магнітним полем»

САМУСЕВИЧУ Ярині Валентинівні — 1989 року народження, кандидатіві економічних наук, старшому викладачеві кафедри Сумського державного університету для проведення дослідження «Екологічне оподаткування у забезпеченні сталого розвитку України: дорожня карта імплементації європейських стандартів»

СІМЕЙКУ Костянтину Віталійовичу — 1988 року народження, кандидатіві технічних наук, науковому співробітникові Інституту газу Національної академії наук України для проведення дослідження «Дослідження теплофізичних особливостей процесу нанесення захисного провуглецювого покриття на модель мікротелу»

СЛАБІНОЗІ Мар'яну Остасовичу — 1990 року народження, кандидатіві технічних наук, доцентіві кафедри Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу для проведення дослідження «Дослідження впливу природних та штучних перешкод на ефективність функціонування сонячних панелей у складі сонячних електростанцій»

СОЦКОВУ Вадиму Олександровичу — 1990 року народження, кандидатіві технічних наук, доцентіві кафедри Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» для проведення дослідження «Ресурсозберігаюча параметризація безвідходної технології закладання виробленого простору вугільних шахт»

СТАРОСІЛІ Сергію Анатолійовичу — 1989 року народження, кандидатіві біологічних наук, науковому співробітникові Інституту молекулярної біології і генетики Національної академії наук України для проведення дослідження «Рациональний дизайн низькомолекулярних інгібіторів протейнінази СК2 як потенційних терапевтичних засобів»

СУХАЦЬКОМУ Юрію Вікторовичу — 1991 року народження, кандидатіві технічних наук, науковому співробітникові Національного університету «Львівська політехніка» для проведення дослідження «Основи гнучкої та енергоздатної технології катітаційного очищення водних середовищ від органічних сполук і твердофазних дисперсних частинок»

ТРУСОВІЙ Валерії Михайлівні — 1984 року народження, докторові фізико-математичних наук, професорові кафедри Харківського національного університету імені В.Н.Каразіна для проведення дослідження «Розробка комбінованих напоропереносних лікарських (протипухлинних) препаратів на основі ліпосом та білкових гідрогелів»

УМЕРОВІЙ Сайдє Олександрівні — 1990 року народження, кандидатіві технічних наук, науковому співробітникові Інституту проблем матеріалознавства імені І.М.Францевича Національної академії наук України для проведення дослідження «Формування структури та властивостей багат шарових нанокомпозитів функціонального призначення методами плівкового лиття та трафаретного друку»

ФЕДУШКО Соломії Степанівні — 1988 року народження, кандидатіві технічних наук, доцентіві кафедри Національного університету «Львівська політехніка» для проведення дослідження «Комп'ютерно-лінгвістичні методи перевірки достовірності персональних даних користувачів віртуальних спільнот»

ХАБУРСЬКОМУ Ярославу Мирославовичу — 1988 року народження, кандидатіві технічних наук, молодшому науковому співробітникові Фізико-механічного інституту імені Г.В.Карпенка Національної академії наук України для проведення дослідження «Підвищення ресурсу конструкційних сталей теплотехнічного обладнання застосуванням екологічно безпечних інгібіторів корозійно-механічного руйнування на основі відходів деревини»

ЦЮПІ Наталі Олександрівні — 1990 року народження, кандидатіві технічних наук, науковому співробітникові Інституту чорної металургії імені З.І.Некрасова Національної академії наук України для проведення дослідження «Спрямоване формування складу доменного шлаку на основі розроблених критеріїв оцінки його лужної ємності в умовах використання вторинних ресурсів»

ЧЕРНОБАЮ Сергію Володимировичу — 1989 року народження, кандидатіві сільськогосподарських наук, завідувачу лабораторії Інституту рослинництва імені В.Я.Юр'єва Національної академії наук України для проведення дослідження «Особливості селекції зимуючих тритикале»

ШАЛОВИЛО Юлії Ігорівні — 1989 року народження, кандидатіві біологічних наук, старшому науковому співробітникові Державного вищого навчального закладу «Національний лісотехнічний університет України» для проведення дослідження «Розробка технології біопраимування для підвищення біологічної стійкості саджанців сосни звичайної та ялиці білої»

ШЕВЧЕНКО Ганні Миколаївні — 1983 року народження, докторові економічних наук, доцентіві кафедри Сумського державного університету для проведення дослідження «Оздоровча рекреація в міських агломераціях (у рамках досягнення ЦСР в Україні)».

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
9 серпня 2019 року
№242/2019-рп

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 червня 2019 р. № 591-р
Київ

Про погодження Стратегії акціонерного товариства «Українська залізниця» на 2019—2023 роки

Погодити Стратегію акціонерного товариства «Українська залізниця» на 2019—2023 роки, що додається до оригіналу.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 липня 2019 р. № 592-р
Київ

Про внесення змін до консолідованого фінансового плану акціонерного товариства «Українська залізниця» на 2019 рік

Внести зміни до консолідованого фінансового плану акціонерного товариства «Українська залізниця» на 2019 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 133, виклавши його в редакції, що додається до оригіналу.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 червня 2019 р. № 601-р
Київ

Про введення додатково посади заступника Голови Державної служби України з питань праці

Ввести додаткову посаду заступника Голови Державної служби України з питань праці.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ДОЛГІХ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF DOLGIKH v. UKRAINE)
(заява № 34697/04)

Стислий виклад рішення від 11 липня 2019 року

У лютому 1999 року працівники міліції затримали заявника, ідентифікувавши його як члена банди, що протягом 1995—1999 років вчинила низку тяжких злочинів. Протягом слідства як у присутності захисника, так і без нього, заявник надавав зізнавальні показання, згодом підтвердивши їх у судовому засіданні, при цьому поскаржившись на жорстоке поводження працівників міліції у лютому 1999 року.

У серпні 2001 року апеляційний суд, вказавши на необґрунтованість твердження заявника про надання ним зізнавальних показань під тиском, визнав його винним та обрав покарання у виді довічного позбавлення волі. Заявник клопотав до апеляційного суду про заміну захисника, однак його клопотання не було задоволено.

У грудні 2001 року заявник оскаржив рішення апеляційного суду до Верховного Суду України, поскаржившись на порушення його права на захист та висунув при цьому низку інших скарг. У серпні 2004 року Верховний Суд України залишив вирок без змін, не встановивши щодо решти скарг заявника порушень норм матеріального або процесуального права.

У 2005 році заявника перевели зі слідчого ізолятора до Бердичівської виправної колонії № 70, в якій він продовжує відбувати своє покарання.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на жорстоке поводження працівників міліції та неналежні побутові умови тримання під вартою у виправній колонії; за пунктом 1 у поєднанні з підпунктами «b» і «c» пункту 3 статті 6 Конвенції на ненадання йому безоплатної правової допомоги для підготовки касаційної скарги; за статтею 8 Конвенції на переложенні та перегляді адміністрацією виправної колонії його кореспонденції та обмеження побачень з родичами під час тримання під вартою після засудження; за статтею 13 Конвенції на відсутність ефективного національного засобу юридичного захисту у зв'язку з його скаргами за статтями 3 та 8 Конвенції та за статтею 34 Конвенції на перешкоджання його праву на подання заяви до Європейського суду. Заявник висунув низку інших скарг.

Розглянувши скарги заявника за статтею 3 Конвенції на неналежні умови тримання його під вартою у виправній колонії, Європейський суд, посилаючись на свою практику у попередніх рішеннях проти України, констатував порушення статті 3 Конвенції.

Європейський суд також констатував порушення пункту 1 та підпункту «c» пункту 3 статті 6 Конвенції, зазначивши, що він уже встановлював порушення цих положень Конвенції у справах проти України у зв'язку з відсутністю у заявників можливості отримати безоплатну правову допомогу на стадії оскарження у кримінальному провадженні.

Розглянувши скарги заявника за статтею 13 Конвенції, Європейський суд, посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, констатував порушення у зв'язку з відсутністю ефективного національного засобу юридичного захисту щодо скарг заявника на умови тримання під вартою.

Щодо скарг заявника за пунктом 1 статті 6 Конвенції у поєднанні з підпунктом «b» пункту 3 статті 6 Конвенції, статтями 8, 34 та 13 Конвенції, Європейський суд зазначив, що він розглянув основні юридичні питання, порушені у заяві, тому немає необхідності у винесенні окремого рішення щодо цих скарг.

Стосовно решти скарг заявника за статтею 3 Конвенції, зокрема на жорстоке поводження працівників міліції, за підпунктом «c» пункту 1 та пунктом 3 статті 5 Конвенції, пунктами 1, 2 і підпунктом «d» пункту 3 статті 6 Конвенції, статтями 7, 8, 10 і 13 Конвенції та статтею 1 Першого протоколу до Конвенції Європейський суд з огляду на наявні у нього документи та належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції, дійшов висновку, що ці питання не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією та протоколами до неї, та відхилив цю частину заяви відповідно до підпункту «a» пункту 3 та пункту 4 статті 35 Конвенції як явно необґрунтовану.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятими скарги заявника за статтею 3 Конвенції щодо умов тримання його під вартою у виправній колонії № 70, за пунктом 1 та підпунктом «c» пункту 3 статті 6 Конвенції на відсутність у нього можливості отримати безоплатну правову допомогу під час провадження у Верховному Суді України та за статтею 13 Конвенції на відсутність ефективного засобу юридичного захисту щодо зазначених скарг за статтею 3 Конвенції;

2. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати скарги заявника за пунктом 1 статті 6 Конвенції у поєднанні з підпунктом «b» пункту 3 статті 6 Конвенції на ненадання йому належного часу та можливостей для підготовки свого захисту під час провадження у Верховному Суді України; за пунктом 8 Конвенції на обмеження побачень з родичами під час тримання його під вартою після засудження; за статтями 8 і 34 Конвенції на перехоплення та перегляд його кореспонденції адміністрацією виправної колонії; головним чином, за статтею 13 Конвенції на відсутність ефективного національного засобу юридичного захисту щодо його скарг за статтею 8 Конвенції; та за статтею 34 Конвенції на неможливість отримати та зберігати копії певних документів із матеріалів справи, що розглядалася на національному рівні;

3. *Оголошує* решту скарг у заяві — неприйнятними;

4. *Постановляє*, що було порушено статтю 3 Конвенції;

5. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 та підпункт «c» пункту 3 статті 6 Конвенції;

6. *Постановляє*, що було порушено статтю 13 Конвенції;

7. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 16 000 (шістнадцять тисяч) євро та додаткову суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути конвертована у національну валюту держави-відповідача;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Питання спрощення набуття громадянства України іноземцями та особами без громадянства, які брали (беруть) участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони України, та громадянами Російської Федерації, які зазнали переслідувань через політичні переконання

З метою забезпечення захисту прав і свобод людини і громадянина, вирішення питань набуття громадянства України окремими категоріями осіб **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Внести до Порядку провадження за заявами і поданнями з питань громадянства України та виконання прийнятих рішень, затвердженого Указом Президента України від 27 березня 2001 року № 215 «Питання організації виконання Закону України «Про громадянство України» (зі змінами, внесеними Указами від 27 червня 2006 року № 588, від 1 лютого 2012 року № 46, від 30 травня 2012 року № 367, від 29 березня 2016 року № 120 та від 6 березня 2019 року № 56), такі зміни:

1) підпункт «в» пункту 24 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«— декларацію про відмову особи, яка є громадянином Російської Федерації і зазнала переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності, від іноземного громадянства разом із документом, що підтверджує переслідування через політичні переконання (довідка Міністерства закордонних справ України, дипломатичного представництва чи консульської установи України, видана в установленому Кабінетом Міністрів України порядку), — для іноземців, які є громадянами Російської Федерації та зазнали переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності».

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом шостим;

2) підпункт «г» пункту 39 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«— декларацію про відмову дитини, один із батьків якої або опікун чи піклувальник, що подав документи, є громадянином Російської Федерації і зазнав переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності, від іноземного громадянства разом із документом, що підтверджує переслідування через політичні переконання (довідка Міністерства закордонних справ України, дипломатичного представництва чи консульської установи України, видана в установленому Кабінетом Міністрів України порядку), — для дітей-іноземців, один із батьків яких або опікун чи піклувальник, що подав документи, є громадянином Російської Федерації і зазнав переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності».

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом шостим;

3) підпункт «в» пункту 45 після абзацу третього доповнити новими абзацами такого змісту:

«— декларацію про відмову особи, яка є громадянином Російської Федерації і зазнала переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності, від іноземного громадянства разом із документом, що підтверджує переслідування через політичні переконання (довідка Міністерства закордонних справ України, дипломатичного представництва чи консульської установи України, видана в установленому Кабінетом Міністрів України порядку), — для іноземців, які є громадянами Російської Федерації та зазнали переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності».

— декларацію про відмову особи від іноземного громадянства — для іноземців, зазначених у пункті 46-1 цього Порядку; іноземців, зазначених в абзаці першому пункту 49 цього Порядку (у поданні на ім'я Президента України щодо яких містять-

ся відомості, що такі особи брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, та/або брали участь у виконанні бойових або службових завдань антитерористичної операції, та/або брали (беруть) участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях); іноземців, зазначених в абзаці другому пункту 49 цього Порядку».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом шостим;

4) пункт 49 доповнити абзацами такого змісту:

«Особи, зазначені в абзацах першому та другому цього пункту, яким надано статус біженця в Україні чи притулок в Україні, замість документа, передбаченого підпунктом «в» пункту 45 цього Порядку, подають один із таких документів:

— декларацію про відсутність іноземного громадянства — для осіб без громадянства;

— декларацію про відмову особи, якій надано статус біженця в Україні чи притулок в Україні, від іноземного громадянства — для іноземців»;

5) абзац третій пункту 49-1 викласти в такій редакції:

«Положення, передбачені абзацами першим і другим цього пункту, не поширюються на осіб, яким надано статус біженця в Україні чи притулок в Україні; осіб, зазначених в абзаці першому пункту 49 цього Порядку (у поданні на ім'я Президента України щодо яких містяться відомості, що такі особи брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, та/або брали участь у виконанні бойових або службових завдань антитерористичної операції, та/або брали (беруть) участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях); осіб, зазначених в абзаці другому пункту 49 цього Порядку»;

6) пункт 50 після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

«— декларацію про відмову дитини, один із батьків якої або опікун чи піклувальник, що подав документи, є громадянином Російської Федерації і зазнав переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності, від іноземного громадянства разом із документом, що підтверджує переслідування через політичні переконання (довідка Міністерства закордонних справ України, дипломатичного представництва чи консульської установи України, видана в установленому Кабінетом Міністрів України порядку), — для дітей-іноземців, один із батьків яких або опікун чи піклувальник, що подав документи, є громадянином Російської Федерації і зазнав переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності».

У зв'язку з цим абзац восьмий і дев'ятий вважати абзацами дев'ятим і десятим;

7) підпункт «б» пункту 53 після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«— декларацію про відмову особи, яка є громадянином Російської Федерації і зазнала переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності, від іноземного громадянства разом із документом, що підтверджує переслідування через політичні переконання (довідка Міністерства закордонних справ України, дипломатичного представництва чи консульської установи України, видана в установленому Кабінетом Міністрів України порядку), — для іноземців, які є громадянами Російської Федерації та зазнали переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п'ятим;

8) підпункт «а» пункту 54 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«— декларацію про відмову дитини, один із батьків якої або опікун чи піклувальник, що подав документи, є громадянином Російської Федерації і зазнав переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності, від іно-

земного громадянства разом із документом, що підтверджує переслідування через політичні переконання (довідка Міністерства закордонних справ України, дипломатичного представництва чи консульської установи України, видана в установленому Кабінетом Міністрів України порядку), — для дітей-іноземців, один із батьків яких або опікун чи піклувальник, що подав документи, є громадянином Російської Федерації і зазнав переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності».

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом шостим;

9) абзац третій пункту 55-1 викласти у такій редакції:

«Положення, передбачені абзацами першим і другим цього пункту, не поширюються на осіб, яким надано статус біженця в Україні чи притулок в Україні, а також осіб, які є громадянами Російської Федерації і зазнали переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності, та мають документ, що підтверджує переслідування через політичні переконання (довідка Міністерства закордонних справ України, дипломатичного представництва чи консульської установи України, видана в установленому Кабінетом Міністрів України порядку);».

10) підпункт «є» пункту 74 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«— декларацію про відмову особи, яка є громадянином Російської Федерації і зазнала переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності, від іноземного громадянства разом із документом, що підтверджує переслідування через політичні переконання (довідка Міністерства закордонних справ України, дипломатичного представництва чи консульської установи України, видана в установленому Кабінетом Міністрів України порядку), — для іноземців, які є громадянами Російської Федерації та зазнали переслідувань через політичні переконання у країні своєї громадянської належності».

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом шостим.

2. Кабінету Міністрів України:

1) розробити та внести на розгляд Верховної Ради України:

а) невідкладно проект закону України, спрямований на спрощення порядку набуття громадянства України громадянами Російської Федерації, які зазнали переслідувань через політичні переконання, та іноземцями і особами без громадянства, які в установленому законодавством України порядку проходили (проходять) військову службу за контрактом у Збройних Силах України та/або брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, та/або брали участь у виконанні бойових або службових завдань антитерористичної операції, та/або брали (беруть) участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях;

б) у тримісячний строк проект закону України про порядок надання притулку;

2) забезпечити оптимізацію процесу розгляду заяв громадян Російської Федерації про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та прийняття в установленому порядку відповідних рішень;

3) організувати та провести за участю Служби безпеки України перевірку дотримання Державною міграційною службою України, Міністерством закордонних справ України, дипломатичними представництвами та консульськими установами України вимог законодавства України у сфері громадянства під час прийняття рішень про оформлення набуття громадянства України;

4) забезпечити у двомісячний строк прийняття відповідних рішень, що впливають з цього Указу.

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м.Київ
13 серпня 2019 року
№594/2019

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

Бабушкінським районним судом м.Дніпропетровська, у складі голуючого судді Татарчук Л.О., суддів Марущак С.Л. та Карягіної Н.О. здійснюється спеціальне судове провадження № 200/4308/17 щодо обвинувального акта, складеного за результатами спеціального досудового розслідування обставин кримінального провадження № 22014040000000088 відносно Степаненко Романа Ігоровича за ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Повідомляємо, що судове засідання у вказаному кримінальному провадженні призначено до розгляду на 10 вересня 2019 року о 08.30 годині за адресою: м. Дніпро, пр. Дмитра Яворницького, 57, в яке викликається Степаненко Роман Ігорович, 31.08.1984 року народження, зареєстрований: АР Крим, м. Феодосія, вул. Кримська, буд. 25, кв. 36, останні відомі адреси мешкання: Донецька область, м. Горлівка, вул. Капітана Остапенка, буд. 36, кв. 84; м. Дніпро, вул. Героїв Сталінграда, буд. 93, кв. 1.

У разі наявності поважних причин, через які обвинувачений не може з'явитися у судове засідання, він зобов'язаний заздалегідь повідомити суд про неможливість з'явлення та про поважні причини неявки.

Після опублікування оголошення в пресі обвинувачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя Л. О. Татарчук

Корольовський районний суд м. Житомира викликає Чумеля Дмитра Анатолійовича, 21.01.1985 р.н., як обвинуваченого у кримінальному провадженні № 296/6198/18 1-кл/296/278/19 у вчиненні кримінальних правопорушень за ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 260 КК України, *під головуванням судді Шимон Л. С.* в судове засідання, що відбудеться 21 серпня 2019 року о 09 год. 30 хв., 26 вересня 2019 року о 09 год. 30 хв. та 22 жовтня 2019 року о 09 год. 30 хв. в приміщенні Корольовського районного суду м. Житомира за адресою: м. Житомир, майдан Соборний, 1, зал № 5-к.

Явка обвинуваченого в судове засідання обов'язкова.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Бредекс Фінанс» (код ЄДРПОУ 32428312), що створене шляхом перетворення ЗАКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «БРЕДЕКС ФІНАНС» (Протокол загальних зборів ЗАТ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «БРЕДЕКС ФІНАНС» № 6 від 26.12.2010 року та Протокол загальних зборів учасників ТОВ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «БРЕДЕКС ФІНАНС» № 1 від 01.11.2011 року) **повідомляє про втрату оригіналу Свідоцтва про реєстрацію фінансової установи Закритого акціонерного товариства «Фінансова компанія «Бредекс Фінанс»** (код ЄДРПОУ 32428312).

Повідомляємо про відкриття спадщини після смерті **Симутенко**

Антоніни Михайлівни,

померлої 2 грудня 2018 року. Усіх спадкоємців викликаємо до приватного нотаріуса Першотравенського міського нотаріального округу Дніпропетровської області Баден А. Є. (52800, Дніпропетровська обл., м. Першотравенськ, вул. Пушкіна, 1/2, тел./факс (05633)53762) **з питань оформлення спадщини.**

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Обвинувачений Докунін Кирило Олександрович, 22.01.1975 року народження, відповідно до ст. ст. 134, 135, 323 КПК України викликається на 14 год. 00 хв. 28.08.2019 року до Хмельницького міськрайонного суду (м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, 54, каб. 411, *суддя Антонюк О.В.*, тел. (0382) 67-15-64) для проведення підготовчого судового засідання у кримінальному провадженні № 22015240000000011 за ч. 1 ст. 258-3 КК України. Поважні причини неприбуття особи на виклик передбачені у ст. 138 КПК України. Наслідки неприбуття на виклик передбачені у ст. 139 КПК України.

Оригінал договору іпотеки, посвідчений

30.12.2013 року приватним нотаріусом Київської МНО Литвиною Л.О. за реєстровим № 6204 на бланку № 709099 та № 709100, **вважати недійсним як втрачений.**

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Обвинувачений Діваков Олександр Олександрович у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, 15.09.1969 року народження, відповідно до ст.ст. 134, 135, 323 КПК України викликається в судове засідання на 17 год. 00 хв. 28 серпня 2019 року до Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області (м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, 54, каб. 203, голуючого суддя Навроцький В.А., конт. тел. (0382) 65-74-43) для проведення спеціального судового розгляду в кримінальному провадженні № 22017240000000024 про обвинувачення Дівакова Олександра Олександровича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст.ст. 138, 139 КПК України.

ПрАТ СК «ПЗУ Україна» повідомляє, що вважаються втраченими наступні бланки:

обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів серія АК: 6656896, 6657196, 6215089, 6214653-6214654; серія АМ: 9206332, 9200337, 7281925, 7718781, 9178319, 639686, 9185522, 7685319, 1748336-1748338, 7276702-7276706; серія АЕ: 9706796-9706797; Зелена Картка Білорусь, Молдова, Росія, Азербайджан: 13658032, 13336396, 12985429; Зелена Картка Вся система, Азербайджан: 12601965-12601968; добровільне страхування відповідальності за оплату наданих послуг під час поїздки за кордон: 2869901, 3093937, 2918906, 3015158, 3036193, 3036197, 3036212, 3064400, 3099629, 3044880, 3044477, 2811832, 3114581-3114583, 3099700-3099702, 2794810-2794812, 2794853-2794860, 2717576-2717577.

Повістка про виклик обвинуваченого

Полтавський апеляційний суд при здійсненні судового провадження викликає як обвинуваченого Полянського Василя Володимировича, 12 липня 1993 року народження (останнє відоме місце проживання: вул. Івана Приходька, 95, кв. 7, м. Кременчук Полтавської обл.) по кримінальному провадженню №42015170000000216 у вчиненні злочинів, передбачених ч. 3 ст.368, ч.2 ст. 307 КК України, в судове засідання на 09.30 год. 20 серпня 2019 року, яке відбудеться в приміщенні Полтавського апеляційного суду: вул. Соборності, 18, м. Полтава, *суддя О.М. Корсун*.

Явка до суду Полянського В.В. обов'язкова. У разі неявки Полянського В.В. до суду, з моменту опублікування повістки про виклик, останній вважається належним чином озаявленим з її змістом, а кримінальне провадження буде розглянуто без участі обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Шевченківський районний суд м. Києва викликає в судове засідання, яке відбудеться о 09 годині 00 хвилин 29 серпня 2019 року в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. № 601, обвинувачену Петрову Юлію Вікторівну, 16 листопада 1975 року народження, в рамках кримінального провадження № 42016000000002779, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 07 жовтня 2016 року, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

У разі неявки обвинуваченого до суду, дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Є.О. Мартинов

Державне підприємство «Головинський кар'єр» (код 40673033) **повідомляє про свою реорганізацію шляхом приєднання до Товариства з обмеженою відповідальністю «Головинський камінь»** (код 42890500). При цьому Товариство з обмеженою відповідальністю «Головинський камінь» стає повним правонаступником по всіх правах та обов'язках Державного підприємства «Головинський кар'єр».

Вимоги кредиторів приймаються у письмовій формі протягом двох місяців з дня опублікування повідомлення про припинення юридичної особи в результаті перетворення на сайті Міністерства юстиції України (з 20.06.2019). Письмові вимоги приймаються до 21.08.2019 року за адресою: 12325, Житомирська область, Черняхівський р-н, смт Головинськ, вул. Адміністративна, 8. Тел. 050 394 73 28.

Суддя Смик С.І.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Обвинувачений Артюх В'ячеслав Леонідович, 02.04.1988 року народження, відповідно до ст. ст. 134, 135, 323 КПК України викликається на 15 год. 00 хв. 28.08.2019 року до Хмельницького міськрайонного суду (м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, 54 каб. № 404, *суддя Антонюк О.В.*, тел. (0382) 67-15-64 для проведення судового засідання у кримінальному провадженні № 22015240000000024 за ч. 1 ст. 258-3 КК України. Поважні причини неприбуття особи на виклик передбачені у ст. 138 КПК України. Наслідки неприбуття на виклик передбачені у ст. 139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Обвинувачений Протасенко Михайло Михайлович, 15.11.1968 року народження, відповідно до ст.ст. 134, 135, 323 КПК України викликається в судове засідання на 16 год. 00 хв. 28 серпня 2019 року до Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області (м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, 54, каб. 208, (2 поверх) **голубуюча суддя Бацуца Т.М.**, конт. тел. (0382) 76-28-40) для проведення судового розгляду у кримінальному провадженні № 22017240000000016 про обвинувачення Протасенка Михайла Михайловича за ч. 1 ст. 258-3 КК України. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст.ст. 138, 139 КПК України.

Викликається обвинувачений Губарев Павло Юрійович, 10.03.1983 р. н., до Печерського районного суду м. Києва 27 серпня 2019 року на 09-30 год. за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 15, каб. 302, для участі в підготовчому судовому засіданні з розгляду кримінального провадження за обвинуваченням Губарева П.Ю. за ч. 3 ст. 109, ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 28, ч. 1 ст. 294, ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Суддя Смик С.І.

Згідно з Рішенням № 21 від 09.08.2019 **єдиного акціонера Приватного акціонерного товариства «КРИСТАЛ»**, код ЄДРПОУ 30675741, місцезнаходження 03061, м. Київ, пр. Відрадний, 95, затверджено рішення про реорганізацію (перетворення) Приватного акціонерного товариства «Кристал» у Товариство з додатковою відповідальністю «Кристал» та призначено комісію з перетворення на чолі з Гребенюк Радою Анатоліївною. Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації цього оголошення за адресою: 03061, м. Київ, просп. Відрадний, № 95.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

«Битва різьбярів» завершилася створенням алеї дерев'яних скульптур

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

ТВОРЧИСТЬ. Давнє ремесло горян різьбярство живе й розвивається на Закарпатті. Це підтвердили змагання з уміння вправлятися старомодною бензопилою «Битва різьбярів» — фестиваль-конкурс, що, як і торік, пройшов на території Великобичківського ліцею Рахівської районної ради.

Цьогорічне фестиваліне змагання проходило під знаком завершення створення алеї Різби, започаткованої під час попередніх двох фестивалів. Як запевнили організатори, ця алея стане першою і єдиною в Європі, створеною з дерев'яних скульптур.

Поряд із закарпатськими різьбярями з Рахівщини, Міжгірщини, Воловецьщини, Ужгорода над скульптурами чаклували творці з Івано-Франківська, Косова, села Сваричів та селища Перегінське на Івано-Франківщині, а також Білгорода-Дністровського. Усіх — чотирнадцятеро.

Тиждень учасники працювали над витворами, демонструючи вправне володіння інструментами. Завершенням мирної битви у Великому Бичкові було оголошення пе-

Дерев'яні скульптури прикрашатимуть територію ліцею у Великому Бичкові

реможців. Ними стали Василь Семко, Михайло Мадярій і Василь Шемет.

Без подарунків і призів не залишився жоден учасник творчого змагання. Володар головного призу 10 тисяч гривень Василь Семко половину подарував ліцею, на подвір'ї якого відбувалося дійство. Насамкінець учасники «Битви різьбярів» провели майстер-клас: місцеві дітлахи й собі хочуть стати різьбярями.

Десятирічна харків'янка стала чемпіонкою Європи із шашок

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

СПОРТ. Вихованка Харківського центру дитячої та юнацької творчості «Істок» Катерина Мусієнко завоювала золоту медаль чемпіонату Європи з шашок-100 серед юнаків і дівчат до 10 років, який проходив у Варшаві. Це вже друге її «золото»

після торішньої перемоги у категорії «бліц» на чемпіонаті світу.

У змаганнях, що відбувалися в польській столиці, перемогу виборювали 300 спортсменів із 15 країн. Шашкісти змагалися у п'яти вікових категоріях за трьома видами програми: класичною («класика»), швидкою («рапід») і блискавичною («бліц»).

За словами тренера Катерини Олега Шапунова, який займається з нею з шестирічного віку, відшукала маленьку принцесу шашок його дружина Марина Касьян, також тренер із шашок. Це сталося три роки тому під час заняття з шашок в одній із харківських шкіл. Попри юний вік Катерина вже абсолютний чемпіон України з класичної, швидкої та блиска-

вичної гри у своїй віковій групі, чемпіонка світу у віковій групі «10 років» у категорії «блискавична гра». Торік на чемпіонаті світу вона у семи турах набрала 12 очок і на бал випередила Євгенію Швед із Білорусі. На рахунку Катерини в чемпіонаті світу дві срібні медалі, які вона отримала в категоріях швидкої й класичної ігор. І ось нова перемога.

Юні рятувальники Луганщини повернулися зі Львова з нагородою

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

ШКОЛА БЕЗПЕКИ. Команда з Луганщини на XVII Всеукраїнському зборі-змагання юних рятувальників «Школа безпеки» випала змагання під час показових виступів продемонструвати вміння з надання домедичної допомоги постраждалим з різними видами травм. Представляла Луганщину команда із Северодонецька, адже свого часу виборол першість області. Загалом у зборах, які відбулися на базі Львівського державного університету безпеки життєдіяльності, брали участь 22 команди з різних куточків України. Кожна з них

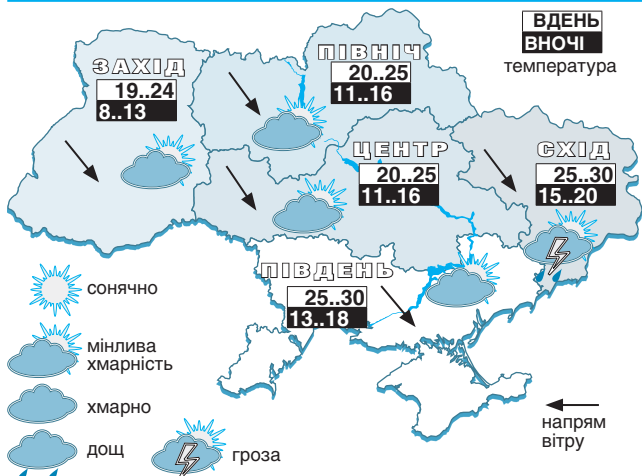
До програми збору-змагання увійшов зокрема конкурс із надання домедичної допомоги

Фото з сайту департаменту освіти і науки Луганської ОДА

мала змогу показати власні навички. Усіх підлітків вразив виступ професійних рятувальників, які продемонстрували майстер-клас, показавши, як оперативно вони працюють.

Саме заради цього й збирали у Львові молодь. Метою заходу став розвиток у дітей та підлітків життєвих навичок з виживання в екстремальних ситуаціях, популяризація здорового способу життя, як повідомляє обласний департамент освіти і науки. За підсумками змагання команда Луганської області увійшла в десятку найсильніших в Україні, посівши сьоме загальнокомандне місце.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 16 СЕРПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+11 +16	+20 +25	Черкаська	+11 +16	+20 +25
Житомирська	+8 +13	+19 +24	Кіровоградська	+11 +16	+20 +25
Чернігівська	+10 +15	+20 +25	Полтавська	+11 +16	+23 +28
Сумська	+11 +16	+22 +27	Дніпропетровська	+13 +18	+25 +30
Закарпатська	+8 +13	+20 +25	Одеська	+13 +18	+23 +28
Рівненська	+8 +13	+19 +24	Миколаївська	+13 +18	+22 +27
Львівська	+8 +13	+19 +24	Херсонська	+15 +20	+26 +31
Івано-Франківська	+8 +13	+19 +24	Запорізька	+15 +20	+25 +30
Волинська	+8 +13	+19 +24	Харківська	+13 +18	+25 +30
Хмельницька	+8 +13	+19 +24	Донецька	+15 +20	+25 +30
Чернівецька	+8 +13	+19 +24	Луганська	+15 +20	+25 +30
Тернопільська	+8 +13	+19 +24	Крим	+15 +20	+25 +30
Вінницька	+8 +13	+20 +25	Київ	+12 +14	+21 +23

Укргідрометцентр

Поетові Олексі Ющенку відкрили погруддя

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

УШАНУВАННЯ. З нагоди 102-ї річниці із дня народження поета, пісняра, громадського і культурного діяча Олексі Ющенка (1917—2008) у селі Хоружівка Недригайлівського району на Сумщині, де він народився, вдячні земляки і шанувальники відкрили погруддя роботи сумського скульптора Олега Прокопчука. Відтепер поет назавжди повернувся до рідної домівки, яка стала літературно-меморіальною садибою — філією Недригайлівського краєзнавчого музею Державного історико-культурного заповідника «Посулля».

На урочистості завітали численні земляки, представники влади, громадськості, рідні й близькі не тільки з Хоружівки, а й навколишніх сіл, Недригайлівки, Сум, Чернігівщини. З-поміж них учителька української мови із села Велике Устя Сосницького району на Чернігівщині Валентина Мовчан. Вона розповіла, як у вересні 1974 року зустрічалася з Олексією Яковичем у музеї Олександра Довженка у Сосниці, де поет залишив запис у книзі відвідувачів, зачитала ці рядки.

За словами завідувача Недригайлівського краєзнавчого музею Івана Абаровського, музейні заклади в Недригайлові й Хоружівці мають багату експозицію, присвячену Олексі Ющенку. Це насамперед сотні його листів, книжки з домашньої бібліотеки, особисті речі тощо. Відвідувачі залюбки знайомляться з життєвим і творчим шляхом земляка, який залишив помітний слід в українській літературі.

Олекса Ющенко — український поет, автор сотні пісень, які створили композитори Левко Ревуцький, Платон Майборода, Анатолій Кос-Анатольський.

Фото надав автор